

Nieuwsbrief september 2016

Vrijwilligers starten actie #wijverslaanvuur

Het is woensdagochtend, 31 augustus. Zoals elke ochtend check je nog even Facebook tijdens het sippen aan je koffie. Dan zie je het hartverscheurende bericht dat er een grote brand heeft gewoed bij Proniño, de plek waar je maandenlang vrijwilligerswerk hebt gedaan bij een organisatie die onderdak biedt aan straatkinderen. Meteen schieten alle kinderen en werknemers door je hoofd. Is iedereen ok? Dan lees je snel verder en gelukkig, iedereen is ongedeerd... Maar zijn ze wel echt ongedeerd? Hoe moet het nu verder zonder keuken, voedselvoorraad, therapieruimte, school(materialen) en bibliotheek?

Wij willen helpen! Jullie ook? Dit kan door te doneren wat je kan missen, alle kleine beetjes helpen.

We zijn naarstig op zoek naar [donaties](#) voor voedsel (er is voor EUR 3.000 aan voedselvoorraden verbrand) en naar hulp om nieuw kookgerei en nieuwe keukenmaterialen aan te kunnen schaffen.

Wie een donatie wil doen is van harte welkom en wie een eigen actie wil organiseren of een verjaardag, huwelijk of ander feest wil opdragen aan dit doel is van harte uitgenodigd om contact met ons op te nemen.

Maatwerk van kwaliteit

In 2016 zijn Homeless Child en Proniño begonnen met een transitie naar nieuwe horizons. Na veertien jaar van toenemende ondersteuning is de tijd rijp om werk te maken van een grotere zelfstandigheid van Proniño. We zijn van mening dat dit een nuttige en op den duur noodzakelijke stap is. Voor Proniño is het risicovol om in te grote mate afhankelijk te blijven van de giften van Homeless Child, die 85% bedragen van de begroting.

In Honduras heeft de Hondurese Kinderbescherming (DINAF) besloten haar beleid aan te passen. Kinderen worden minder snel in een opvanghuis geplaatst omdat voorrang wordt gegeven aan een familiale oplossing en de regelgeving voor langdurige opvang wordt aangescherpt, waardoor terugplaatsing bij de familie vaker wordt geprefereerd dan voorheen. Dit heeft een gestage vermindering van het aantal opgevangen kinderen tot gevolg. Uit ervaring met het bescheiden en succesvolle model van het meisjeshuis (plek voor negen meisjes) hebben we het besluit genomen om samen met Proniño het opvangprogramma voor

jongens eveneens kleinschaliger te maken: minder kinderen in elk woonhuis, en voor elk kind een meer op de noden, wensen, en talenten aangepast programma. Daarmee gepaard gaand kan het personeelsbestand aangepast worden. De hoger opgeleide en best functionerende werknemers blijven aan om bij de kwaliteit van de verleende zorg maatwerk te leveren.

Bas Wiersma is recent uit Honduras teruggekeerd, waar hij met het lokale team deze transitie in gang heeft gezet.

De nieuwste cijfers en feedback

Het afgelopen jaar is het Homeless Child dankzij de ondersteuning van een brede waaier aan donateurs en een gedreven team vrijwilligers voor de wind gegaan. We delen op onze website ons laatste [jaarverslag](#) met u.

Uit de dood herrezen

Carlos aangekomen in het normalerwijs ernstig ondervoede maanden kunnen aansterken. woog 13,5 kilo. Dankzij intensieve begeleiding en veel ondersteuning van zijn grootmoeder en de werknemers, woog Carlos in december 21 kilo en kon overgaan van sondevoeding naar gepureerd eten. Inmiddels is hij 15 en weegt 35,5 kilo!

De foto's van Carlos plaatsen we met toestemming van zijn oma, om aan te tonen hoe schrijnend de gevolgen van chronische ondervoeding kunnen zijn, en hoe veel we dankzij het voedingscentrum kunnen bijdragen om zulke situaties te voorkomen.

Voetballer Ever Lobo

Voetballen blijft mijn lust en mijn leven. En weet je wat? Sinds een half jaar ben ik reserve bij het jeugdelftal in het eredivisie team van onze stad. Ongelooflijk! Niemand geloofde in me, iedereen legde me uit dat ik met voetbal geen droog brood kan verdienen en dat ik op mijn studie moest focussen, maar ik heb naar niemand geluisterd en het lekker op mijn eigen manier gedaan.

Nu zijn ze allemaal enigszins gegeneerd (vooral Bas uit Nederland) dat ze me niet eerder aangemoedigd hebben om het bij de eredivisie te proberen want ik ben duidelijk beter dan ze dachten haha!

En nu krijg ik dus ook elke dag dat ik ga trainen 1,5 euro voor eten en drinken. Dat is echt fijn want de eerste twee maanden ging ik met honger en dorst. Trouwens, ik mag nog nauwelijks mee voetballen hoor maar ik zit toch maar mooi op de bank en ik train me suf.

En de school? Ja dat is dus wat minder belangrijk geworden maar ik beseft dat ik daar echt mijn best moet blijven doen en anders herinnert mijn omgeving me daar wel aan dus elke week sta ik onder druk om te presteren. Nou, presteren kan ik toch wel, op het veld en in de klas! 2016 is mijn jaar, let maar op, ik ga van de bank het veld op en in de klas beloof ik minstens een 8 te scoren. Tot later!

Laatste schooljaar Denis Gabriel

Een 8,7 has ik dit jaar gemiddeld op mijn rapport. Dat is veel hoger dan een paar jaar terug.

Goh, ik heb zo veel lopen klooiën met verschillende opleidingen en heel veel onvrede. Nu beseft ik beter dat een groot deel van die onvrede niets te maken had met studierichting maar meer met hoe slecht ik in mijn vel zat.

Een half jaar geleden ben ik uit het woonhuis vertrokken want ik ben nu echt te oud om daar nog te wonen maar nu zit ik met drie andere jongens in een huis dat wordt betaald door Amerikaanse donateurs. Zelf betalen we gas water licht en natuurlijk het eten en dat gaat net goed want we vinden allemaal hier en daar wat kleine inkomsten. Gelukkig betaalt Join! For Kids mijn opleiding want dat zou ik zelf echt nooit kunnen betalen; ik eet

vaak maar twee keer per dag bonen en rijst omdat er voor een derde maaltijd niet vaak geld is, laat staan voor vlees of fruit.

Het belangrijkste is dat ik een stuk beter in mijn vel zit en dat ik er nu enorm naar uitzie het laatste jaar op de middelbare school te gaan beginnen. Wat ik daarna ga doen, in 2017, weet ik nog niet precies maar ik ben inmiddels van heel wat markten thuis. Ik heb van alles geleerd over elektrotechniek, computerkunde, automechaniek, metaalbewerking. Dus als ik dan ook nog mijn schooldiploma op zak heb hoop ik genoeg te kunnen verdienen om beter te eten ☺

Heel veel dank aan iedereen die me steunt.

GIRL POWER: Marlen Gutierrez

Hallo!

Ik ben Marlen en ik ben al elf. In februari 2014 mocht ik naar een privé school. Dat is echt gaaf want in mijn land is het openbaar onderwijs niet zo goed als bij jullie. We zaten dit jaar met 51 in een klas en de onderwijzers hebben 47 dagen gestaakt omdat ze vonden dat ze niet genoeg betaald kregen.

Omdat ik de hoogste cijfers haalde van allemaal ben ik uitgekozen om naar de privé school te gaan. Ik vind het een beetje eng want er zijn daar allemaal nieuwe kinderen maar ik heb ook geluk want ik kom in groep acht samen met Valentín. Die woont ook in het woonhuis en die zat al een jaar eerder op de Santa Elisabeth school dus die kent alles al lang en hij kan me helpen om vriendinnen te maken daar.

Bovendien is hij een jaar ouder dan ik dus hij is al best groot. Ik ben geboren in Tegucigalpa; dat is de hoofdstad en daar wonen meer dan twee miljoen mensen; het is echt heel groot. Daarna zijn we met mijn moeder verhuisd naar een dorp en dat heet Cofradía. Het ging niet goed. Mama had geen werk en mijn stiefvader ging heel fout met mij om. Er kwam ontzettend veel ruzie en er was ook nooit geld om te eten. Soms kreeg ik alleen een handvol rijst in een dag en tortilla sowieso maar een paar keer per week.

Vanwege mijn stiefvader moest ik weg uit mijn huis van de kinderechter en nu heb ik het supertof naar mijn zin in het woonhuis. Daar woon ik met acht andere meisjes en dat zijn mijn beste vriendinnen, allemaal! We hebben er ook een tuin achter het huis en weet je wat het mooist is? De burens hebben twee herten, Bambi en Bimbi en die mag ik altijd aaien. Ze zijn heel lief en ook zacht met natte neuzen!!

Nu houd ik op met schrijven want ik moet gaan eten. Oh ja, bedankt hoor voor de hulp en later schrijf ik nog wel een keertje, doe!

Donateurs en fondsen bedankt!

Als voorzitter van de stichting wil ik graag alle donateurs en fondsen van Homeless Child heel hartelijk bedanken voor de gedane giften dit jaar. Zonder uw steun zou het onmogelijk zijn deze kinderen goed op te vangen en onderwijs te bieden. Het zijn bewogen tijden. We hadden een brand met een groot materieel verlies, maar daar stond tegenover dat vrijwilligers direct opstonden en een prachtige actie organiseerden via Justgiving.

We begeleiden de transitie naar een kleinere, maar kwalitatief goede opvang. In deze overgang hopen wij op uw blijvende betrokkenheid en steun. Nogmaals hartelijk bedankt!

Theo Zwart, voorzitter Homeless Child

